lidare. rōnabilē nra fide. acceptabilez nra deuotione. Quito modo sic. Qua oblationē tu deus omipotēs digneris facere in oibus bñdictā. B ē trāsferre in eā hostiaz q ē omimode bñdicta. ascripta. rata. rōnabilis ⁊ acceptabilis. Bñdcā dr hostia salutaris. i. ab oi cā maledictōis imunis tā ozigiali q actuali tā criminali q veialis. sic elizabeth i quit ad ꝓginē. Bñdictus fructus vētris tui. Ascripta dicit. i. scripturis ⁊ figuris veteribus designata. tā in agno pascali q in māna celesti. tā i isaac imolādo q i abel imolato. qm inquit Iobes. Hic ē agnus q occisus ē ab ozigine mūdi. Rata dr qsi nō trāsitoria. sic vetus lex: q cessit vbi noua successit: s q pmanet i eternū sm ordinē melchisedech. Rōnabilis dr qsi nō peculiaris. sic erat legalis q sanguine thaurozū ⁊ hirco/rum nō poterat a pctō mūdare. s q sanguine ppio ꝛ sciētias emūdat ab opib⁹ mortuis. Acceptabilis dr qsi nō illa: de q dic ppheta. Sacrificiū ⁊ oblationē noluisti. sicut ait dns. Nō accipiā de domo tua vitulos neq de gregib⁹ tuis hircos. s illa q dicit ps. Tibi sacrificabo hostiā laudis Vñ dns ait. Sacrificiū laudis honorificabit me. ⁊ sm hāc expositionē recte subiungit. vt fiat corpus ⁊ sanguis dilectissimi filij tui ⁊c. pri em dilectus ē filius. iuxta illd. Hic est filius me⁹ dilectus. ⁊c. Et nos eū diligere debemus. qz ipe por dilexit nos ⁊ passus ē p nobis. Aug⁹. vo sic exponit. Bñdictaz p quā bñdicimur. ascriptā. p quā in celo omes ascribimur. ratā p quā in visceribus xpi. i. de corpe xpi qd ē ecclia censemur. rōnabilē p quaz a bestiali sensu exuimur. acceptabilē vt q nobisipsis displicemus p hāc acceptabiles ei⁹ vnico filio sm⁹. Subiungēsq sacerdos euāgelistarū ꝓba assumens dicit. q pridie q pateret ⁊c. Amb. dicit q hec ꝓba quā oblationē ascripta rōnabilē ⁊c. sunt ꝓba euāgeliste vsq ibi. Accipite ⁊ mādūcate ⁊ bibite ex b omes. Alij vo dicūt q alexāder papa pm⁹ addidit canoni ꝓba illa. Qui pridie. vsq b est corpus meum.

Sexta pars canonis.

Qui pridie quā

pateret. Sexta ps. Et b ꝓba dicit alexander papa pm⁹ addidisse vt pre/missum ē. qd aūt ab b loco agit repsentat id qd xps in cena fecit. Et ē sensus horuz ꝓborū. Qui pdie q pateret. i. vna die an q ipe passus est p nob voluit tradere discipulis suis corpis ⁊ sanguis sui mysterium vt illi traderēt nob. Quitadecima nā/q die pmi mēsis q tunc extitit feria sexta passus ē xps. ⁊ pcedēte nocte vicz decima quarta luna pmi mēsis ad vespam vt legis scripturas impleret post typicū pasca corporis ⁊ sanguinis sui sacrm instituit. ⁊ ecclesie tradidit frequentandū. Sic em fuerat pfiguratū. in Exodo. Decima die mēsis pmi tollat vnusquisq agnū p familias ⁊ domos suas ⁊ seruabit eū vsq ad quartādecimā die mēsis hui⁹ imolabitq eum vniūsa multitudo filiorū israel ad vespam ⁊ sumet de sanguie agni. ac ponēt sup vtrū q postē. ⁊ in supliminarib⁹ domorū in q/bus comedēt illū. Et post pauca. Est enis phase. i. trāsit⁹ dñi. Illud aūt nōndū ē q sic māna datū fuit hebreis post trāsitum maris rubri. iam submersis egyptijs. sic eucharistia dat xpianis post ablutionez baptismiā deleri pctis. vt p baptismū emūdemur a malo. p eucharistiā ꝓfirmemur i bono. Sic em manna ꝓpm illū p vastitatem inuie solitudinis ad terrā pmissionis pduxit: sic eucharistia ꝓpm istū p incolatum vite pñtis ad priaz paradisi pducit. sic dicta. qz nō aliud inuenit vocabulū q digne tm sacrm valeat appellari. nisi q grece melis dr eucharistia. qd latine exponit sm Isid. bona gra. vl sm alios dator gre Viaticū qz recte appellat. qz reficiēs i via deducit ad priam. Sic em filijs israel a transitu maris rubri māna nō defuit donec venirēt ad terrā pmissionis ita ⁊ fidelib⁹ renatis p baptismū rubricatū ⁊ sanctificatū sanguine xpi. non deficiet eucharistia donec veniet finis seculi. s nec tūc q nisi ad b qz vlteri⁹ nō sumet sub spē s videbimus deum facie ad faciē. Hostia vo sm hebreos dr ab hostio. qm ad hostiū tabernacli ferebat. s sm gentiles dr ab hoste. qz deuictis hostib⁹ fiebat hostia. i. sacrificiū ⁊ victima p vincendis. de q dictū ē sub titulo de oblatione. Dr quoq hostia imolatio. qz ibi xps sacramētalit imolat. q semel in vitate p pctis imolat⁹ est in cruce. qd tractuz est a mola que fieri solebat de quodā

genere frumēti. qd̄ far seu ador dr̄: qd̄ g̃ i manna p̃cessit in eucharistia cōsūmat. nā quātālibet q̃sq; ptē accipiat totam pcipit eucharistiā sicut euenit de manna. qr nec qui plr collegerat habuit amplir. nec qui minr parauerat repit minr. Hanc g̃ p̃figurabat panis ille celestis de q̃ sapiēs ptestatur. Panē de celo p̃stitit sine dolore omne delectamētū in se habentē. ⁊ omnis saporis suauitatē. Qd̄ de se xp̃s exponēs. Ego inquit sum panis viur q̃ de celo descendi. si q̃s mādūcauerit ex hoc pane viuet in eternum. ⁊ panis quē ego dabo caro mea ē p mūdi vita. Et ē notandū q; in eccl'ia cōicatur corpr xp̃i sumēdo. pacē dando. panez bñdictū ⁊ bñdictionē suscipiēdo. vt dicet sub ti. de pacis osculo. Qui aūt vult cōicare debet timorē fidē ⁊ dilectionē hr̄e. Sed q̃tur. Accepit panē ⁊c. Hūc sacrificū ritum melchisedech legit p̃mus celebrasse offerens panē ⁊ vinū. erat em̄ sacerdos dei altissimi. Vñ dauid inq̃t ad xp̃m. Tu es sacerdos in eternū fm or. mel. ⁊c. Sacrificium igit euāgelicū p̃cessit legale nō solū dignitate sed etiā tpe. sic' apl's plenir ostēdit in epl'a ad hebre. Iō xo panē ⁊ vinū in sacrificiū corpis ⁊ sanguinis sui xp̃s instituit. vt in sumptiōe corpis ⁊ sanguis christi doceat eē pfecta refectio. q sic p̃ ceteris cibis ⁊ potibr corpalibr panis cor hois cōfirmat ⁊ vinū cor hois letificat. ita ⁊ corpr ⁊ sanguis xp̃i p̃ ceteris cibis ⁊ potibr spiritualibr interiorē hoiem reficiunt ⁊ sagīnant. Vñ poculū tuū inebriās q̃ p̃clarū ē In his em̄ duobr plena ꝯsistit ⁊ pfecta refectio sicut ipse testat. Caro mea xe ē cibr ⁊ sanguis mer xe ē potr. Beb̄ etiā dicet in septia pticula sup xbo. Hic est calix. Ceterū panis debet eē de frumento. vinū q; d̄ vite: qr xp̃s semetip̃m compauit frumento. cū ait. Nisi granū frumēti cadens in terrā mortuū fuerit ip̃m solū manet: et viti. cū dixit. Ego sum vitis xa. Ipse etiā fuit racem in torculari cruc' p̃ssus. vnde Esa. lxiij. Vestimēta tua sicut calcantiuz in torculari. Porro nec racemus vue nec granū frumēti debet offerri nisi vel exp̃ssus in vinum vel redactū in panē. qr xp̃s ⁊ panē se dicit. ⁊ frumento se compat. In canone tñ apl'orū in burcardo libro. v. ca. si q̃s. ita tenet. Si q̃s ep̃s vel p̃lbyter preter ordinationē dñi. alia quedā in sacrificio offerat sup altare. i. mel aut lac. aut p vino sicerā aut ꝯfecta quedā. aut volatilia aut aialia aliqua aut legumina: cōstitutionē faciēs deponat. De hoc dictū ē sub ti. de obatione sacerdotis. Non debet etiam in pane ipso poni sal. q̃uis q̃dā hereticī ꝯriū faciāt. ppt illud qd̄ scriptum est. Quicq̃d obtuleris sacrificij sale condies. Et illud. Nō auferes sal federis dñi dei tui de sacrificio tuo. Et illud. In omni oblatione tua offeres sal. Et in euāgelio. Omis victima saliet. Que de sale discretiōis non materiali intelligunt. Panis aūt hic format in modū denarij. tum qr panis vite p denarijs traditr ē. tū qr idē denarir in vinea laborātibr in p̃miū dandr ē. ⁊ i forma rotunda vt dictū ē sub ti. de oblatiōe. In b̄ etiā pane sepe scribit nomē ⁊ imago imperatoris nr̄i. quia p eū in imaginē di reformamur. ⁊ nota nr̄a in libro vite scribūtur Nonnulli etiā ibi agnū figurāt. tū quia is q̃ imolat verr ē agnr. tū etiā ppt illud qd̄ legit Exod. xxix. Hoc ē qd̄ facies in altari: offeres agnos iugiter ⁊ vinū ad libādū in agno. Panis quoq; nō fermētatr ꝗ azimus in sacrificiū debet offerri. tū ratiōe facti. tum rōne mysterij. Scriptū nanq; ē in Exo. Prima mēse ⁊. xiiij. die p̃mi mensis ad vespam comedetis azima vsq; ad diez xxj. eiusdē mēsis ad vespam. Itē septē diebus fermētatū nō inuenietur in domibr vestris. Itē q̃ comederit fermētatū pibit anima eir de cetu isr'l. Itē omne fermētatū nō comedetis. itē. in cūctis habitaculis vr̄is comedetis azima. Cū g̃ xp̃s die. xiiij. primi mēsis ad vespam cenauerit cū discipulis ⁊ agnū pascalē comederit. ⁊ vtiq; ritu legali cū azimis panibr ⁊ lactucis agrestibus cōstat q; ea hora fermētatū nō inuenieba tur in domibr hebreorū. ⁊ ita panē azimū in corpr suū absq; dubio ꝯsecrauit. Cum em̄ fermētū corruptionē significet. vñ fm apl'm. modicū fermēti totā massam corrūpit. vt nihil corruptū. vl' corrūpēs. ꝗ totū sincerū vel sincerās in b̄ eē sacro mōstret nō fermētatū ꝗ azimū cōsecramr. iux illd apl'i. Pasca nr̄m imolatr ē xp̃s. ita q; epulemur nō in fermēto veteri sed in azi. sin. ⁊ ve. Greci tñ in suo p̃sistētes errore de fermētato ꝯficiūt latinos azimatas vocātes

cū ipi veri⁹ fermētarij valeāt nuncupari.
Dicūt em in pasceue lunā. xiiij. extitisse. i
q̄ ver⁹ agn⁹ ē imolat⁹: vt legī iplerē figu-
ra. q̄. xiiij. luna pmi mēsis pascalē agnum
iusserat imolari. Dñs g̃ eo die se passuruz
eē pnoscēs. in pcedēti vespa ncēcitate du/
ctus anticipauit comedere pasca Et quia
tūc licite poterat comedi fermētatū. ido ⁊
ipi corp⁹ dñi de fermētato ꝓficiūt. Dicūt
etiā q̄ cū btā ꝟgo Maria pgnās fuit de
spūsco. recte p fermētatū significat dñi i-
carnatio ppt ꝟginei vteri tumorē. Hz re
sponderi pōt q̄ nō offerim⁹ in sacrificiū ꝟ
ginis vterū. nec ille ē ad trāssubstantiādū
ne cessari⁹: ꝑ fides ⁊ dei ꝟbū. Hz nūq̄d cō
ficit q̄ fermētatū hodie apd nos sacrificat
Et videt q̄ nō cū xp̄s azimū ꝓsecrauerit
qñ sacrm instituit. vt dcm ē. Preterea vt
iā dicet ecclia a beatis petro ⁊ paulo hūc
sacrificij ritū accepit. Quidā tñ ꝛdicūt p-
sertim si negligentia vel ignātia ꝑ fac. Nā
⁊ legit in Leuit. Offeret panes fermēta
tos cū hostia grarū q̄ offert p pacific. Itē
in penthateuco legit. Offeret panes pmi
ciarū de duab⁹ decimis fermētate simile.
Et mult. cū fermētato cōficiētib⁹ ecclia cō
municat. Sequit. Eleuat oclis in celū ⁊ c
Per ꝑ q̄ xp̄s oclos in celū leuauit. insinu
at nob se hre a pre qd hz. q̄ q̄ in pncipio
nrōz operū debem⁹ dirigere mēt oculos
ad dñm tanq̄ ad auctorē oim operū bono
rū. Itē p ꝑ q̄ oclos ad celum leuauit ⁊ pa
tri grās egit. docuit nos q̄ sp pri supplica
re debem⁹ vt ꝑ tā magnū sacrm p manus
nras pficere dignet. Hic āt tria cōmemo/
rant q̄ null⁹ euāgelistarū describit. videlz
Eleuat oculis in celū ⁊c. vsq̄ discipulis
suis. Itē eūni test. itē mysteriū fidei Quis
g̃ tāte audacie extitit vt ꝑ corde suo tēpta
uerit interponere. Sane formā istā ꝟborz
ab ipso xp̄o acceperūt apli. ⁊ ab ipis eccla
Multa q̄dē tā de ꝟbis q̄ de fact. dñicis
ppt breuitatē ptermisserūt euangeliste q̄
m apli supleuerūt. vt ē illud qd apls ait i
epla ad Corz. Visus ē pl⁹ q̄ q̄ngētis frib⁹
simul. deinde visus ē iacobo. deinde apo-
stolis oib⁹. nouissime aūt tanq̄ abortiuo
visus ē ⁊ mihi. Nā ⁊ inc ipos euāgelistas
quedā omittūt ab vno q̄ supleūt ab alio.
Qñ cū tres euāgeliste cōmemorēt. ꝑ ē cor
pus meū. sol⁹ lucas adiecit. qd p vob tra
det. ⁊ cū matthe⁹ ⁊ marcus dicāt p mul/
tis. lucas dic p vobis. ꝑ matthe⁹ addidit
in remissionē pctōrū. Sequit. Grās agēs
⁊c. Hinc colligit vñ sacrificiū laudis dica
tur. Dr em sic qz xp̄s grās agēs illud isti-
tuit. Grās aūt agebat nō p se ꝑ p nob. id
ē p repatione oim futura. De hoc dictuz
est in. ij. pticula sup ꝟbo p quib⁹ Bñdi/
xit. ⁊c. Bñdixit em bñdictiōe celesti ⁊ vir
tute verbi qua cōuertit panis in substātia-
am corpis xp̄i. s. hoc ē corp⁹ meū Et in p
latione hui⁹ verbi fit crux sup panē que si
gnificat q̄ xp̄s passus est etiam in natura
Tot⁹ em passus est: ⁊ ꝑm aiam ⁊ ꝑm cor-
pus. vt dicet in. xj. pticula sup ꝟbo. ⁊ p/
stas: vt totū hoiem redimeret. Quia eniz
xp̄s accepit panem ⁊ calicē in scās ac ve/
nerabiles man⁹ suas vtrūq̄ bñdixit. ido
sacerdos xp̄i exemplo panem ⁊ calicez in
manus accipiēs vtrūq̄ p se crucis signa/
culo bñdicit. que due cruces innuūt tem-
pus cene ⁊ gre in quo duo pietes in angu
lari lapide ꝓiungunt. vel q̄ gigas gemie
substantie crucifigit. Cū aūt ad platione
istorū ꝟborū. Hoc est corp⁹ meum. hic est
sanguis meus. sacerdos ꝓficiat. credibile
iudicat q̄ xp̄s eadē ꝟba dicendo cōfecit.
Nec cū dñs p⁹ fregerit q̄ cōsecrauerit. vi
det q̄ ecclia que pri cōsecrat q̄ frangat:
alit agit q̄ xp̄s egerit. ⁊ sic peccat qm ei⁹
actio nra debet esse instructio. Sup ꝑ di/
xerūt quidā: q̄ xp̄s post bñdictionē ⁊ cō-
uersionē fregit. nā tunc cōfecit cum bñdi-
xit. lra z hoc ordine ꝓstruētes. Accepit pa
nem ⁊ bñdixit subaudiendum est dicens.
Hoc est corp⁹ meū. ⁊ tūc fregit ⁊ dedit et
ait. Accipite ⁊ comedite: ⁊ iterauit ꝑ ē cor
pus meū. Pri⁹ g̃ ptulit ꝑ ꝟba vt eis vim
ꝓficiendi tribueret. deinde ptulit eadē vt
apl⁹ formā cōficiēdi doceret. Alij dixe/
rūt q̄ etiā xp̄s pri⁹ fregit q̄ ꝓsecrauit. naz
pri⁹ bñdixit ⁊ postea fregit. demū ptulit
ꝟba illa. hoc ē corp⁹ meū ⁊c. ⁊ tunc dedit
⁊ ꝑm ꝑ ⁊ sacrm cōfecit ⁊ formam instituit
post bñdictionē. cū dixit hoc ē corp⁹ meū
intelligentes illam bñdictionē fuisse: vel
aliqd signū qd sup panē impssit: vl aliqd
ꝟbum qd sup panem expssit. Quib⁹ illud
videt obsistere. q̄ pri⁹ fregit q̄ dixit. ꝑ ē
corp⁹ meū. nec ē etiā credibile q̄ pri⁹ dede
rit q̄ ꝓfecerit. Sane dici pōt q̄ xp̄s ꝟtu-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

te diuia nob occulta ꝑmo ꝛfecit. ⁊ postea
forma exꝑssit sub q̃ posteri bñdicerẽt. Ip
se nãq; pse ꝟtute ꝓpria bñdixit. nos vo
ex illa ꝟtute quã indidit ꝟbis. Cũ g̃ sacer
dos illa xpi ꝟba pnũciat. h̃ ẽ corp⁹ meũ:
⁊ h̃ est sanguis me⁹. panis ⁊ vinũ in carnẽ
⁊ sanguinẽ ꝛuertunt illa ꝟbi ꝟtute q̃ ꝟ/
bum caro factũ est ⁊ habitauit in nob qua
dixit. ⁊ facta sunt. mãdauit ⁊ creata sunt.
qua feminã mutauit in statuã ⁊ ꝟgã con-
uertit in colubrum. qua fontes mutauit i
sanguinẽ. ⁊ aquã ꝛuertit in vinum. Nam
si ꝟbũ helie potuit ignem de celo depone
re. nonne ꝟbũ xpi poterit panem in carnẽ
mutare. certe mai⁹ ẽ de nihilo creare qd ñ
est. q̃ qd est in aliud trãsmutare ⁊ incõpa
biliter mai⁹ ẽ q̃ de⁹ ita fact⁹ est homo q̃
nõ desinat esse deus. q̃ q̃ panis ita fiat ca
ro q̃ desinit esse panis. Illud p incarnati
onẽ semel factũ est. istud p ꝛsecrationẽ iu
giter fit. Ad plationem g̃ ꝟborũ panis di
uinit⁹ trãssubstantiat in carnẽ. diuina em̃
⁊ materialis hui⁹ sacrificij substãtia ẽ ver
bum qd accedens ad elemẽtũ pficit sacrm
sicut ꝟbũ carni vnitũ efficit hoiem xpm.
Notandũ est aũt q̃ in corpe xpi vnde-
cim miracula ꝛsiderant. de quib⁹ expres-
sa reddi rõ non põt. licet silitudinarie rõ-
nes ad h̃ deseruiãt. Primũ est qr panis
⁊ vinũ trãssubstantiant in corp⁹ ⁊ sangui
nem de quo iã rõnes posite sunt. Alia etia-
m ratio huic deseruit: qr ⁊ cibus ⁊ pot⁹
corpalis fit caro ⁊ sanguis mediãte natu-
ra. multo g̃ forti⁹ ipsa natura scz de⁹ ime-
diate facere põt q̃ panis ꝛuertat in corp⁹
suũ ⁊ vinum in sanguinem. Secundus
est q̃ quotidie panis trãssubstantiatur in
corpus ⁊ nullũ fit augmentũ in deo. Ra/
tio huic deseruit: qr ⁊ si scio aliquod secre
tum quod plurib⁹ manifesto. licet illd om
nes illi me reuelãte sciant tñ in me solo si-
ue in mẽte mea nullũ ꝓpter hoc fit augmẽ
tum. Tertiũ quia quotidie sumit ⁊ co-
medit. nec aliqua fit eius diminutio: ratõ
qr si de lumine meo lumina mille sumant
nil deperit in meo. nã ⁊ vidua sareptana
comedebat ⁊ nunq̃ diminuebat farina d̃
hydria. nec oleũ de lechito. Quartũ est
qr indiuisibile diuidit ⁊ in q̃libet pte eu-
charistie totus ⁊ integer remanet. ratio i
speculo in quo aliquid repsentat: ⁊ si dl'/
uidat p ptes: i q̃libz pte idẽ repñtat vt di
cet in sequenti pticula super verbo simili
modo. Quintum quia a criminosis sũ-
ptum nõ coinquinat. rõ qr nec sol trãsiẽs
sup loca fetida: coinquinat. Sextũ qr
corpus xpi qd est cib⁹ vite pctõrib⁹ ẽ mor
tale. vt dictũ ẽ in ꝓhemio hui⁹ ptis. ratio
quia ⁊ infirmis ⁊ debilib⁹ corpe bona ci-
baria ⁊ capones ⁊ bona vina sunt nociua.
Septimum qr sumptum a sacerdote et
quolibet alio. ore clauso in celum rapitur
vt iã diceret sup ꝟbo accipite. rõ quia de
corpe virginis incorrupte xpus exiuit. q̃
etiã de monumẽto clauso surrexit cum sit
res simplicissima. ⁊ hostio etiã clauso i lo-
cum vbi erãt discipuli intrauit. Octauus
cum sit corpus immẽsum ⁊ in tam pua ho
stia stat. rõ qr ⁊ pupilla oculi que minima
est magnũ montẽ apprehẽdit. Nonum
qr idem corpus totũ simul in diuersis loc
ꝛsistit. ⁊ a diuersis pcipit. Ratio quia et
verbum hois semel platum iuxta vocna
turã totum simul est in aurib⁹ diuersorus
Preterea qui fecit corpus ⁊ locũ: vtrũq;
facit in altero esse vt vult. Rursus luna ⁊
sol ⁊ lumen in diuersis locis ⁊ a diuers⁹ vi
dent. Decimum quia pane trãssubstan
tiato remanent accidentia panis. s. pon-
dus. color. ⁊ sapor. rõ p similitudinem de
ficit hic vt dicet sup ꝟbo fregit. Unde
cimum quia sub specie panis est ⁊ sumit
corpus ⁊ sanguis xpi imo totus christus
similiter sub specie vini ẽ ⁊ sumit vtrũq;.
⁊ tñ ibi nõ est duplex sumptio corporis ⁊
sanguinis xpi. Ratio quia licet i vno prã
dio comedam ante potum ⁊ post. nõ tamẽ
dicorbis prandere. ⁊ de hoc dicetur sub
septima particula super ꝟbo. Simili mo
do. Verũtamen sic ait Leo papa Quid
queris nature ordinem in christi corpore
cum ꝑter naturã sit ipe xps natus ex ꝟgi-
ne. Et nota q̃ quedam matrona singul' di
ebus dominicis offerebat panes btõ Gre
gorio. qui cum post missarũ solennia cor-
pus dñi illi offerret ⁊ diceret. Corpus do
mini nostri iesu christi custodiat te in vitã
eternam. Illa lasciua subrisit. ipse vero
mox dextram ab eius ore conuertens ptẽ
illã dñici corporis sup altare deposuit. de
inde coram populo matronam interroga
uit ob quã cãm ridere ꝑsumpserit. At illa

inqt. qz panē quē ppriis manib⁹ feceram tu corp⁹ dñi apellabas. Tūc Greg⁹. pro mulier| icredulitate se in oronē pstrauit. ⁊ surgēs pticulā illā panis adinstar digiti carnē factā repit. ⁊ sic matronā ad fidez cōuertit. Orauit iterū ⁊ carnē illā in panē ꝓversam vidit ⁊ matrone sumendā tradidit. Legit quoqꝫ q cū Hugo de sancto victore doctor excellētissim⁹ vltima infirmitate laboraret. corp⁹ dñi instāter petūt sibi dari. Cūq; nullū cibum retinere posset fratres ei⁹ turbationē timētes simplicē sibi hostiā attulerunt. Nō ille p spm̄ agnoscens ait. Misereat vri deus fratres cur me deludere vultis. Iste em̄ quē portast| dñs me⁹ nō est: at illi attoniti mox corpus dñi attulerūt. ⁊ ipe videns se nō posse reci/pere eleuat| i celū manib⁹ sic orauit. Ascēdat filius ad prem ⁊ spūs ad eū q̄ fecit illū Eccēs. vlt|. Et inter ꝫ verba spm̄ emisit ⁊ corpus dñi ibidē dis paruit. Quicqꝫ aūt ex causis sacrm̄ corpis ⁊ sanguis sui xp̄s sub alia specie sumēdū instituit. Prima ē ad augendū meritū. qm̄ aliud ibi eē cernitur ⁊ aliud eē credit vt fides habeat meritum cui humana ratio nō p̄bet expimētū Secda est ad fouendū sensum ne abhorreat anim⁹ qd cerneret ocul⁹. qz nō ꝓsueuimus carnē crudam comedere vel sanguinem humanū bibere. Fouet em̄ sensus in vno dū vicz solita pcipit ⁊ edificat fides i altero dum in eo qd videt quale sit illud quod nō videt agnoscit. Tertia ē ad vitādum rediculū ne insultaret paganus cum illud ageret xp̄ian⁹. vt ita vitas assit ⁊ ridiculū desit. Quarta qz nō posset mortal' hō intueri claritatē q̄ ē in corpe xp̄i. quod expti sunt discipuli in trāsfiguratiōe. p̄ter ea panis confirmat ⁊ vinū letificat cor hominis. Quinta nō sumit sub specie agni. ne iudaizare videamur de more legali agnum offerentes. Sequit fregit. Queri solet qd xp̄s in mēsa tūc fregit. ⁊ qd sacerdos nūc in altari frāgit. Et fuerūt q̄ dixerunt. q sic post ꝓsecrationē vera panis remanent accidentia: sic et vera panis sub/stantia. qz sic sbiectū nō pōt subsistere sine accidentib⁹. sic accidentia nō pnt subsistere sine subiecto. qm̄ accidētis eē nō ē aliud q̄ ineē. ⁊ panis ⁊ vini substātijs pmanentibus ad plationē illorū vborū corpus ⁊ sanguis xp̄i veracit incipiūt eē sub ill'. ita q sub eisdē accidētib⁹ vtrūqꝫ vere suscipitur. s. panis ⁊ caro. vinū ⁊ sanguis quorū alterū pbat sensus. reliquuz credit fides. Hi dicūt q substātia panis frangit ac atterit inducētes ad ꝫ illd apl'i. Panis quē frangim⁹. Et lucas dicit. Vna sabbati cū venissem⁹ ad frangendū panē ⁊c. Et ꝗm eos dū sacrm̄ a mure corrodit. etiā ipa panis substātia comedit sb q̄ corp⁹ xp̄i mox eē desinit. cū corrodi incipit. Innocētius terti⁹ dixit in specl'o eccl'ie. q forma panis frangit ⁊ atterit. ⁊ corp⁹ xp̄i sumit ⁊ comedit ea que notant corruptionē referēs ad formā panis. ea vo q̄ notant acceptionem ad corp⁹ xp̄i Berengari⁹ q̄pe qui suspectus habebat de heresi. corā Nicolao papa ꝓfessus ē panē ⁊ vinū q̄ in altari ponunt post ꝓsecrationē nō solū sacrm̄ ⁊ etiam in vitate verū corp⁹ ⁊ sanguinē christi eē. ⁊ sensualiter nō solū sacrm̄ ⁊ etiaz in vitate manib⁹ sacerdotū tractari frangi ⁊ fideliū dentib⁹ atteri. Nō aūt corp⁹ christi vel in ptes diuidit vel dētib⁹ lacerat. cuz sit imortale ⁊ ipassibile. Sz in q̄ re fiat fractio vel attritio btūs Aug⁹. oūdit dicens Qm̄ xp̄s manducat reficit nō deficit. nec qm̄ māducam⁹ ptē de illo facim⁹ ⁊ qdē in sacro sic fit. nā ⁊ xp̄s carnalē sensū discipulorū redarguit. q putabāt carnē ei⁹ sic aliā carnē diuldendā in ptes ⁊ morsib⁹ lacerādam. Pr aūt forma panis nō q sit ⁊ q fuit. sicut dicebatur Simon leprosus. nō q talis existeret: sed quia talis extiterat. Si vero queratur quid a mure comedit duz sacramentum corroditur vel quid incineratur cum sacramentum crematur. Re/spondet ipse Innocentius. q sicut mira/culose substantia panis cōuertitur in corpus dñi cum ⁊ incipit esse sub sacramēto sic quodāmodo miraculoso reuertitur cū ipsum ibi desinit esse. nō q illa panis substantia reuertatur que transiuit in carnez sed eius loco aliud miraculose creatur. q̄ uis huiusmodi accidētia sine sbiecto possint sic esse sic edi Sequit. Bedit. Queri solet quale corpus christ⁹ in cena dedit mortale aut immortale. passibile aut impassibile. ac cetera que ad hanc pertinent questionem. Et licet simplicitate fidei sufficiat dicere: q tale dedit qua=

le voluit: ⁊ rursus q̃le dederit ipse nouit.
Fuerũt tñ q̃ dixerũt q̃ sic̃ veracit̃ ipe idẽ
erat q̃ dabat ⁊ q̃ dabat̃. ita in eo q̃ dabat
erat passibilis ⁊ mortalis. ⁊ in eo q̃ daba-
tur erat imortalis ⁊ impassibilis. sic̃ visibi
liter gestabat ⁊ inuisibiliter gestabat̃. In
uisibiliter inq̃ quãtũ ad formã corpis. nõ
q̃tũ ad spẽm sacri. Naz in eo q̃ gestabat
qd̃ erat. ꝶ apparebat. In eo vero qd̃ gesta
bat̃ qd̃ erat ipe nõ videbat̃. qz forma pa-
nis ⁊ vini velabat formã carnis ⁊ sangui-
nis. Hic ẽ ille ver⁹ dauid q̃ corã achis re-
ge get suis manib⁹ ferebat̃. Qm̃ igit̃ im-
mortalis dabat̃. incorruptibiliter edebat̃
Hi pfecto ꝛcedũt posito q̃ ps aliqua sa-
cramẽti p triduũ mortis xpi fuata fuisset
idem corp⁹ simul ⁊ iacebat mortuuz in se-
pulchro. ⁊ manebat viuũ sub sacro. in ara
crucis patiebat̃. ⁊ sub forma panis non le
debat̃. Sz qm̃ incredibile iudicat̃ vt fm
eandẽ naturã simul eẽt mortalis ⁊ imorta
lis. qd̃ tñ ꝛgruebat ei fm eandẽ psonã. fu
erunt alij q̃ dixerũt q̃ xps mortalis vtiq̃
fuit nõ necessitate ꝶ volũtate. In eo q̃pe
q̃ imunis erat ab omi culpa. liber erat ab
omi pena. vt nil morti deberet p eo q̃ ni-
hil peccati hr̃et. Sustinuit tñ sponte mor
talitatẽ: qz mortẽ sustinere volebat: qm̃ si
mortalitatẽ nõ suscepisset omino mori nõ
potuisset. Ut g̃ pbaret q̃ mortalis erat ñ
necessitate ꝶ volũtate: qñ voluit mortali-
tatẽ deposuit. ⁊ qñ voluit mortalitatẽ re-
cepit. Legit̃ in euãgelio q̃ cũ iudei duxis
sent iesum. vsq̃ ad supciliũ montis ⁊ euz
pcipitare vellẽt ille trãsiẽs p mediũ illorũ
ibat: Cũ g̃ esset ducẽd⁹ teneri sed sicut pas
sibilẽ tolerabat. ꝶ cũ eẽt pcipitand⁹ sic̃ im
passibilis p mediũ illorũ trãsibat. Põt tñ
salua fide cõcedi q̃ tũc tale dedit q̃le tunc
habuit mortale vicz ⁊ passibile. nõ q̃ pos-
set pati sub sacro scz nũc ꝶ q̃ sub sacro po
terat pati scz tunc. Nũc aũt sumitur a no
bis imortale ⁊ ipassibile: nec tñ maiorẽ ha
bet nũc efficaciã sicut nec maiorẽ potenti-
am. Que g̃ passibilis edebat̃ ⁊ tñ nõ ledẽ-
bat̃ nõ erat humane nature ꝶ diuine potẽ
tie qua valebat quicq̃d oino volebat. Se
quit̃ discipulis suis. Dubitari solet vtrũ
iudas cũ alijs accepit eucharistiã. Lucas
em̃ omdit iudã interfuisse cũ alijs q̃ statiz
post calicẽ traditorẽ commemorat dicẽs.
Hic ẽ calix noui testamẽti in sanguine meo
q̃ p vobis effundet̃. Verũtñ ecce manus
tradẽtis me mecũ ẽ in mẽsa. Quotq̃t autẽ
interfuerũt eucharistiã acceperũt Marc
co testante q̃ ait. Et biberũt ex eo oẽs. Iu
xta q̃ xps pceperat teste Mattheo. Bi-
bite ex hoc oẽs. Ecõtra iudas ñ iterfuisse
pbat̃. Nã fm Mattheũ statim dixit Je
sus bibẽtib⁹ calicẽ. nõ bibã amodo de hoc
genimine vitis vsq̃ in diẽ illũ. cũ illud bi-
bam vobiscũ nouũ in regno pr̃is mei. Iu
das g̃ nõ aderat q̃ cũ eo nõ erat bibiturus
in regno. In ꝶ ca su forte tenendũ ẽ illud
qd̃ iohes insinuat. qz cuz iudas accepisset
bucellã exiuit ꝛtinuo erat em̃ nox. Chri-
stus aũt post alios cibos tradidit euchari
stiam Luc̃. testãte q̃ ait. Sil̃r ⁊ calicẽ post
q̃ cenauit. Patet g̃ q̃ iudas pr⁹ exiuit q̃
xps traderet eucharistiã. Q̃ g̃ lucas p⁹ ca
licem cõmemorat traditorẽ p recapitulati
onẽ dictũ intelligi põt. qz sepe in sacra scri
ptura qd̃ pus factũ fuerat posteri⁹ enarra
tur sic̃ Matthe⁹ biduo añ pasca cõmemo
rat alabastrũ vnguẽti qd̃ fm Johem añ
sex dies pasce mulier in domo simonis le
prosi effudit. Sed ꝛcesso q̃ iudas accepit
eucharistiã qd̃ plerq̃ ꝛcedũt. quare me-
dicus salutaris medicinam dedit egroto.
quã ei mortiferã eẽ sciebat. quoniã q̃ mã-
ducat indigne iudiciũ sibi mãducat. Re-
spondeo forte vt suo doceret exẽplo q̃ sa
cerdos nõ debz illi cõionẽ negare. cui⁹ cri
men ⁊ si sit sibi notũ nõ est tñ ecc̃ie mani-
festũ ne forte nõ sit corrector ꝶ pditor Vñ
legit̃ in canone. Nõ pbibeat dispensator
id ẽ sacerdos pingues terre. i. pctõres mẽ
sam dñi. id ẽ. corpus ⁊ sanguinẽ xpi man-
ducare. sed moneat exactorẽ timere. Sed
cum min⁹ malũ sit reddi suspectum de cri
mine q̃ cõmittẽ crimẽ. ⁊ de duob⁹ mal̃ cũ
alterum vrget minus sit eligenduz. videt̃
q̃ discretus sacerdos negare debet eucha
ristiam criminoso quatenus minus malũ
incurrat vt maius euitet. i. vt reddatur su
spectus ne manducet indigne. Sane cum
nemo debeat vnum mortale committere
ne proximus aliud mortale committat eli
gendum est potius sacerdoti non prodere
pctõrẽ q̃ vt ille ñ peccet. ꝶ ille poti⁹ dz eli-
gere vt abstinẽdo reddat̃ suspect⁹ q̃ q̃ cõi
cãdo mãducet idigne. Sz q̃ritur an chri-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

stus ad bonũ an ad malum eucharistiã iu
de tradiderit. Et quidẽ nõ videt ad bonũ
dedisse. ne sua sit intẽtione fraudat'. q̃ te/
ste ꝓpheta fecit vniuersa q̃ voluit: iudas
em̃ nõ ad bonũ ꝗ ad malum accepit. ꝗ nec
ad malũ dedisse videt. qz xp̃s nõ ē auctoz
malozũ ꝗ vltoz. Rñderi pōt q̃ si hec p̃po
sitio ad. cũ dicit dedit ad malũ: intentio/
nem denotet vel affectũ. falsa ē ꝓpositio.
Si aũt cõsecutionẽ innuat vel affectũ ꝙ va
ē. Sane qz xp̃s bucellã intinctã iude poz/
rexit: constitutũ ē ab eccl'ia ne eucharistia
det intincta. Nec dz itelligi q̃ ꝑ bucella
panis ĩtincta xp̃s eucharistiã dederit tra
ditozi: ꝗ p bucellã intinctã atq̃ porrectaz
suũ denq̃ tradi tozẽ exp̃ssit. Sequit. Ac-
cipite ⁊ mãducate: q̃s vnq̃ crederet q̃ pa
nis in carnẽ ⁊ vinũ in sanguinẽ ꝓuerti po
tisset. nisi ipe saluator ꝑ diceret q̃ panẽ ⁊
vinũ ⁊ omnia ex inuisibilib' creauit. Uolu
it q̃ p nos panẽ ⁊ vinuz sibi offerri ⁊ ab ip-
so diuinit' cõsecrari. vt fidelis ꝓpl's credat
verũ eē mysteriũ q̃d ipe tradidit discipul'
suis dicẽs. Accipite ⁊ mãducate. Sil'iter
⁊ de calice dixit. Sane nõ ē intelligenduz
q̃ sumptũ corp' de manu dñi sibi disciplꝰ
ministrarẽt. ꝗ q̃ ꝓsecrauit idẽ ⁊ ministra/
uit. Ac si diceret. Comedite vtrãq̃ hui'
sacramẽti comestionẽ insinuãs. Duplicit
em̃ corp' xp̃i comedit. qz duplicit intelli-
git. s. verũ q̃d de ꝙgine traxit. ⁊ in cruce
pependit. ⁊ mysticũ q̃d est eccl'ia xp̃i spiri
tu vegetata. De ꝙ corpe dñs ait. Hoc ē
corp' meũ q̃d ꝑ vobis tradet. De mysti-
co dicit apl's. Un' panis ⁊ vnũ corp' mul
ti sum'. Verũ corp' xp̃i comedit sacramẽ
taliter. i. sub spẽ. Mysticũ autẽ comedit
spũaliter. i. sub specie panis in fide cordis
De comestione sacramẽtali dicit dñs. Ac
cipite ⁊ comedite ꝑ est corp' meũ q̃d ꝑ vo
bis tradet. ꝑ facite in meã cõmemoratio-
nem. Hoc modo tam boni q̃ mali xp̃i cor
pus mãducant. ꝗ boni ad salutẽ. mali ꝙ
ad iudiciũ. nisi em̃ ⁊ mali xp̃i corp' come-
derẽt. nõ dixisset. apl'us ad Cor. xj. Qui
mãducat indigne iudiciũ sibi mãducat nõ
dijudicãs corp' dñi. Ille aũt indigne su/
mit q̃ sacramẽtaliter ⁊ nõ spũaliter sumit.
Nam ⁊ iudas cũ alijs eucharistiã tradit
accepisse vt iaz dictũ est. De spũali come-
stione dñs ait. Nisi mãducaueritis carnẽ
filij hois ⁊ biberitis ei' sanguinẽ nõ habe
bitis vitã in vobis. Hoc modo corp' xp̃i
comedũt soli boni. Qñ q̃ mãducat meam
carnẽ ⁊ bibit meũ sanguinẽ in me manet ⁊
ego in eo. Nam qui manet in charitate in
deo manet ⁊ de' in eo. Ut q̃d paras den-
tem ⁊ ventrẽ crede ⁊ mãducasti. Qui cre-
dit ĩ xp̃m comedit ip̃m. qm̃ ĩcorpat xp̃o p
fidem. i. mẽbrũ ei' efficit. vt in vnitate co
poris ei' firmi' solidat. Alibi em̃ q̃d man
ducat incorpat. ⁊ q̃ manducat incorpat.
ꝑ aũt q̃d mãducat incorpat. ⁊ q̃ mãd ucat
incorpat. Utrũq̃ modũ edendi xp̃s insi-
nuat vbi dicit. Spũs est q̃ viuificat. caro
nõ ꝓdest q̃cq̃. qz caro xp̃i nisi spũalit' co
medat nõ ad salutẽ ꝗ ad iudiciũ mãducat
Qz q̃d fit de corpe xp̃i post q̃ sumptũ fue-
rit ⁊ comestũ. Rñderi pōt q̃ si p̃ntia q̃rit
corpalis in celo q̃rat vbi xp̃s ē in dextra
dei sedẽs Ad tps tñ p̃ntiã exhibuit corpa
lem. vt ad spũalẽ p̃ntiã inuitaret. Qñ cuz
sacr̃m tenet gustat ⁊ comedit. xp̃s corpa
liter adest in visu in tactu in sapore. ⁊ quã
diu corpal' sensus afficit. corpal' p̃ntia nõ
auferet. Post q̃ ꝙ in ꝓcipiẽdo sensus de
ficit corpalis: deinceps nõ ē querẽda cor-
porali p̃sentia. sed spũalis est retinenda.
quia dispensatiõe completa xp̃us de ore
transit ad cor. Peli' est em̃ vt ꝓcedat ad
mentem q̃ descendat in ventrẽ. cibus est
nõ carnis sed anime Venit vt comedatur
nõ vt consumat. vt gustet nõ vt incorpe-
tur. ore comedit ꝗ stomacho non digerit.
reficit animum sed non effluit in secessum
Illud vero quod domin' ait. Omne quod
in os intrat in ventrem vadit. ⁊ in secessuz
emittitur. non de spirituali sed de carnali
cibo dictum est. q̃ si forte secessus seu vo/
mitus post solaz eucharistie perceptionẽ
euenerit ex accidẽtibus humoribus gene
ratur. cum interduz humores absq̃ cuius
libet cibi materia. vel effluant in secessum
vel emittantur ad vomitũ. Itaq̃ quãtuz
ad nos seruat per omnia corruptibilis cibi
similitudinem sed quãtum ad se nõ amit-
tit inuiolabilis corporis veritatem. speci-
es q̃ñq̃ corrodit ⁊ maculat. sed ꝙitas nũ-
q̃ corrumpit aut iquinat. si q̃ñ tale quid
videris noli timere sibi. sed esto solicitus
tibi. ne tu forte ledaris si male credideris
Sequit. Hoc est corpus meũ. Cũ ad pro-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lationē istorū ꝓborū hoc ē corp⁹ meū. panis mutet in corp⁹. ⁊ ad plationē istorū ꝓborū hic ē sanguis me⁹. vinū mutet i sanguinē. ⁊ ꝑ⁹ ꝓferant ista ꝓba q̄ illa. videt q panis ꝑ⁹ mutet in corp⁹ q̄ vinuz in sanguinē. ⁊ ita videt p cōsequēs q corpus sine sanguine ē vel sanguis ē sine corpore. Propterea dicit a q̄busdā q cuz totū est dictū totū ē factū nolētes vel nō valentes ipsi⁹ cōuersionis determinare mōmētū. Alij ꝓo dicūt q lz ad plationē ꝑce dentiū ꝓborū panis antea mutet in corpus. ⁊ ad plationē sequentiū vinū postea mutet in sanguinē. nunq̄ tñ corpus ē sine sanguine ⁊ sanguis sine corpe. sic̄ neutrū ē sine anima. ⁊ sb forma panis sanguis existit in corpe p mutationē panis in corp⁹ ⁊ ecōuerso. nō q panis in sanguinem vl vinum mutet in corp⁹. sed qz neutrū pōt existere sine reliq̄. de hoc iā dicet. Sz q̄rit quid demōstrauit xp̄s qñ dixit. h̄ ē corp⁹ meū. p h̄ pnomē h̄. nō em videt q panē. qz panis nō erat corp⁹ xp̄i. nec etiā corp⁹. qz nōdū illa ꝓba ꝑtulerat. ad quoz plationē panē mutauit in corp⁹. Sup h̄ dicūt quidā q p hoc pnomē nil demōstrat ⁊ illud materialit ponit. Sz ꝓm h̄ q̄ūo p dictionē nihil significantē fit trāssubstantiatio. Preterea dñs vtebat illa voce significatiue. ⁊ nos vtimur materialit. q̄ nō facimus qd ipe fecit. Alij dicūt q ea vis data ē ipsis ꝓbis q ad ipsorū plationē fit trāssubstātiatio. Itē idō sacerdos nō profert ea significatiue. qz nō posset ea sic ꝓferre. Mentiret em si diceret. h̄ ē corp⁹ meum. Verū a p̄misse questiōis laqueo facile se absoluit. q̄ dicit q xp̄s tūc confecit qñ bñ dixit de q̄ dictū est sup ꝓbo. Bñdixit. Nā si ꝓponat de sacerdote q̄ tūc cōsecrat cuz illa ꝓba pnunciat. Rñdet q sacerdos nihil demōstrat. cū illis ꝓbis nō vtat enunciatiue ⁊ recitatiue. quēadmodū ⁊ cū ait. Ego sum vitis ꝓa. Ego sum lux ꝓa Ego sum lux mūdi ⁊ innumera talia. Rursus q̄rit q̄d demonstrauit cū dixit. Bāducate ex h̄ omēs licet in nullo quatuor euāgelistarū hoc legat de corpe. ⁊ tm de sanguine inuenit dictū. Bibite ex hoc oēs. cum em iam panē fregisset. si demōstrauit aliquod fragmētoz. illud nō debebāt omēs comedere. sed singl'is debebat singula distribuere. Si demōstrauit corp⁹ nō poterant ex illo sed illud comedere. qz corpus xp̄i nō māducat p ptes ⁊ integruz. Sane frequēter in sacra scriptura videt agi de vno. ⁊ agit de diuersis. vt ē illud. bñdixit fregit. ⁊ dedit. Bñdixit panem fregit formam ⁊ dedit corp⁹. Eodē modo cū dixit. Māducate ex hoc oēs. pnomē oñdit integrū corp⁹. ⁊ p̄positio innuit formā diuisam. vt iste sit sensus. Comedite corp⁹ integrū sub forma diuisa. nā sola forma per ptes diuidit. ⁊ totū corp⁹ integrū māducat. Simili mō pōt intelligi qd subiunxit hoc ē corp⁹ meū. i. illud qd p̄beo sub hac forma. Querit etiā si additio vel ꝑtractio vel trāspositio vel interpositio vl mutatio fiat in illa forma ꝓborū quā xp̄s expressit. vtrū effectū cōsecratiōis impediat vt si dicat addēdo. hoc est corp⁹ meuz qd assumpsi de ꝓgine vl subtrahēdo. h̄ ē corpus. nō dicēdo meū. aut trāsponēdo. dicēdo. corp⁹ meū h̄ ē. vel iterponēdo. vt hoc ē vtiq̄ corp⁹ meū. siue mutādo. vt hoc est corp⁹ iesu. Sane grauiter peccat q̄ q̄libz ꝓborū quomodolibet attēptauerit. p̄sertiz si formā intēdat mutare vl heresim introducere. qz forma verborū quā xp̄s expressit p omnia debet illibata Fuari. q̄uis ꝓm Pbm. noia ⁊ ꝓba transposita idē significent. neq̄ vtile p inutile vitiet. ⁊ nō ꝓbuz ex ꝓbo. sed sensum ex sensu trāsferēdū est Quid si inter plationē forme panis ⁊ vini interponat spatiū. ⁊ quidē nihilominⁿ fit trāssubstantiatio. De hoc tñ dubiū nō ē ꝓm illos q̄ duas asserūt eē formas. vt iā dicet. Sz cū ad plationē istorū ꝓborū. h̄ ē corp⁹ meū. panis mutet in carnē. ⁊ ad plationē illorū. hic ē sanguis me⁹. vinū mutetur i sanguinē. videt q panis sine vino ⁊ vinū sine pane valeat cōsecrari. vt p̄missum ē. ⁊ ita si post plationē istorū ⁊ aī plationē illorū ipedimētū accedat sacerdoti. q̄ minⁿ pcedere valeat. videt q panis sit mutatⁿ in carnē. vino in sanguinē ñ mutato. Nūquid q̄ hoc casu aliⁿ sacerdos totum repetet a p̄ncipio. ⁊ sic sup panē iterabitur cōsecratio. an ꝓo ab eodē loco tātū incipiet in quo sacerdos ille dimisit. ⁊ sic diuidet mysteriū vnitatis. Sup h̄ itaq̄ legit in cōcilio tholetano. Cēsuimⁿ cōuenire vt cū a sacerdotib⁹ missarū tempe sacra

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

mysteria cõsecrant̃.si egritudinis accidat cuiuslibet interuẽt' quo ceptũ ne ꝗat cõsecrationis expleri mysteriũ. sit liberũ ẽpo vl' ꝑsbytero alteri ꝛsecrationẽ exeq̃ cepti officij vt ꝑcedẽtib' suple q̃ defeceřt libẽt alij ꝑ cõplemento succedãt. De hoc etiaz dicet in. vij. ꝑticula sup ꝟbo noui ⁊ eterni. ad finẽ. Verũ cum inter theologos de tẽpore cõsecrationis sit diuisa sentẽtia. quibusdam dicẽtibus. ꝙ cũ totum ẽ dictũ totum ẽ factuz. alijs asserẽtibus ꝙ panis añ mutat̃ in corp'. ⁊ postea vinũ mutatur in sanguinẽ vt dictũ est. ideo plerique tuti' incedentes affirmãt ꝙ ali' sacerdos repetere debet cõsecrationẽ atq; ꝑficere. qm̃ nõ dicit̃ iteratũ qd̃ nescit̃ esse factũ. Tamen ne vlla fiat iteratio vel diuisio sacramẽti: nec aliquis scrupulus erroris vel dubitationis remaneat: cõsultius iudicat̃ vt illa talis oblata studiosissime ꝑ infirmis recõdat̃: ⁊ sup alijs specieb' panis ⁊ vini tot' canon repetat̃. ⁊ ꝑmissa hostia cõsecrata in fine misse a ministro vel alio sumat̃. Qz si vinũ inueniri nõ possit. vel aliquo casu intercedẽte defuerit: querit̃ vtruz necessitate cogente vel casu intercedẽte sola panis materia possit in eucharistiã ꝛsecrari sicut ⁊ sub sola panis specie debet eucharistia reseruari? Sũt sane q̃ dicũt ꝙ cũ ꝟbum ⁊ elementũ ꝛficiant sacramentũ: nec forma ꝟborũ nec materia rerũ: quas xp̃s exp̃sit mutari siue dimidiari põt. quia sicẽ vinum sine pane: sic panis sine vino minime cõsecrat̃. Unde siue aqua ꝑ vino mittat̃ in calicẽ siue ordeũ ꝑ frumẽto formet̃ in panem: sicut neutrũ ꝑ se. sic neutrũ cuz alio trãssubstantiat̃ in carnẽ aut mutatur in sanguinẽ. Nam si panis sine vino vl' vinum sine pane mutari posset in carnẽ aut sanguinẽ. in his itaq; regionib' in quibus alterutrũ inueniri nõ põt: licite posset alterum sine altero cõsecrari. min' em̃ ignorãtia q̃ necessitas. vel negligẽtia q̃ difficultas excusat. Alij ꝟo dicũt ꝙ cũ christ' prius cõuerterit panẽ in carnẽ. ⁊ postea mutauerit vinũ in sanguinẽ sicut euãgelice lectionis textus ostendit: ⁊ sine vino panez ⁊ sine pane vinũ consecrari cõtingit. Graui ter tm̃ offendit q̃ negligẽter vl' ignorãter alterutrã speciem ꝑtermittit. grauius qui sciẽter aut sponte maxime si formam intẽdit mutare vel heresim itroducere. Quid ergo faciendũ sacerdoti si vinũ post consecrationẽ cõperiat ꝑtermissum? rñdeo si hoc studiose causa itroducẽdi heresim factum ẽ nõ ẽ sacr̃m corpis. si ꝟo ꝑ obliuionem vel negligẽtiam nihilomin' facta est cõsecratio corpis vt ꝑmissum ẽ: tũc tamẽ vt dicũt aliqui vinũ apponere debet. ⁊ super illud solũmodo ꝟba ad cõsecranduz sanguinem repetere. s. ab illo loco. Simili mõ. ⁊c. vsq; in finem. omissis tm̃ crucib' duabus que fiunt singilatim sup panem. Alij ꝟo dicũt ꝙ vino apposito in calice panem cõsecratum debet imittere. sic ꝙ posset abs q; aliqua repetitiõe sumere sacrificium sicut fit in die pasceues. Alijs videt̃ ꝙ nõ debet vinũ apponi ne scandalum generet̃. Sed qd̃ ꝑmi dicũt verius ẽ. nã vtilius scandalum nasci ꝑmittit̃ q̃ ꝟitas relinquat̃. Si em̃ hec ꝟitas ꝑtermittat̃. s. ꝙ vinũ nõ apponat̃ nõ põt vere dici ꝟ sacramentuz cõmixtio corpis ⁊ sanguinis. nec corp' xp̃i sine sanguĩe sumi debz. Vel hostia seruet̃ ⁊ sup alijs specieb' canon repetat̃ vt ꝑmissum ẽ. Verũtm̃ si sacerdos aq̃ gustata ieiuniũ soluerit illa die non iteret sacr̃m. Si aũt añ ꝟba trãssubstãtiationis scz hic ẽ calix ⁊c. aduerterit vinũ fore pretermissum. vel etiã vtrũq; scz vinũ ⁊ aq̃m tũc illa apponat in calice. ⁊ in cõsecratione ꝑcedat. reincipiẽs ab illo loco. Hanc igit̃ oblationẽ ⁊c. si ꝟo vinũ sine aqua apponatur nõ ideo min' ẽ sacr̃m. vt dicet̃ in se. ꝑticula sup ꝟbo. noui ⁊ eterni testamenti. Quid si aliq̃d de sanguine stillauerit. ꝟ ꝟ etiam dicet̃ sup ꝟbo: q̃ ꝑ multis. Verum cũ interdũ vni pontifici multi sacerdotes cõcelebrẽt. put dicet̃ in. vj. ꝑte sub quita feria cene dñi vbi agit̃ de oleo infirmorũ: si forte nõ simul omẽs cõsecratoria verba ꝑnunciẽt: querit̃ an ille sol' cõficiat qui ꝑ mus illa ꝑnunciat. ⁊ an ceteri iterãt sacramentũ? Si em̃ hoc cõcedat̃ poterit cõtingere ꝙ ille nõ cõficit qui ꝑncipaliter celebrat: ⁊ ille cõficit qui secũdario celebrat. ⁊ sic pia celebrãtis intẽtio defraudat̃. Ga ne dici põt ꝙ siue pri' siue posteri' proferant sacerdotes. referri debz eoꝝ intentõ ad instans ꝓlationis episcopi cui ꝑncipaliter celebrãti cõcelebrãt. ⁊ tũc omẽs simꝫ cõsecrãt ⁊ cõficiũt. quãq; nõnulli ꝛsentiãt

q̃ qui p̃mus p̃nunciat ille ꝓsecrat nec ali/
orum defraudat intẽtio. quia factũ ē qd̃ i
tendẽrat. Cõsueuerũt aũt p̃sbyteri cardi/
nales rhomanorũ circũstare pontificem ⁊
cũ eo piter celebrare ⁊ ꝓsummato sacrifi/
cio de manu ei⁹ cõionẽ accipe. signantes
ap̃los. qui cũ dño piter discumbentes sa-
cram de manu ei⁹ eucharistiã acceperunt
Et i eo q̃ ꝓcelebrãt oñdũt ap̃los tũc a do
mino ritum hui⁹ sacrificij didicisse. Sa
ne dictis ꝟbis illis h̃ est corp⁹ meũ sacer/
dos eleuat corpus xp̃i. iuxta illd̃ Leuit.
xxiij. offeretis panes p̃mitiarũ duos d̃ du
abus decimis siĉ quos eleuabit sacerdos
coꝝ dño: p̃mo vt cuncti astãtes illd̃ vide-
ant ⁊ petãt qd̃ p̃ficiat ad salutẽ. iuxta illd̃
Ego si exaltat⁹ fuero a terra ⁊c. Secd̃o ad
notandũ q̃ nõ ē aliud dignuꝫ sacrificium
imo ē sup oñes hostias. Tertio exaltatõ
eucharistie in manu sacerdotis sig̃t xp̃m
verũ panẽ p̃ ꝓphetas in scriptur̃ exalta/
tum: qñ scꝫ ei⁹ incarnationẽ ꝓphetizabãt
Vñ Isa. Ecce ꝟgo ꝓcipiet: ⁊ hũc cibũ fo
re ceteris excellentiorẽ: siĉ̃iter ⁊ de potu.
Quarto sig̃t resurrectionẽ. Quito hostia
eleuat vt p̃lus nõ p̃ueniẽs cõsecrationẽ:
sed ex h̃ cognoscẽs illam factã eẽ ⁊ christũ
sup altare venisse reuerẽter ad terrã p̃ster
nat. iuxta illud ad Hebr. In noĉ iesu om
ne genu flectat. ⁊c. Et illũ corde ⁊ ore ado-
rent. iuxta illud ap̃li. ad Rhoma. Cord̃
credit ad iusticiã ore aũt p̃fessio fit ad sa/
lutẽ. Alia ratio ponet p̃ pe finẽ. xj. p̃ticu-
le canonis. Licet igit̃ fides sufficiat ad sa-
lutem. iuxta illud Augusti. crede ⁊ mãdu
casti. nõ tm̃ supflua ē eleuatio. tũ p̃ pp̃ cau-
sas p̃missas: tum qꝫ ibi temp⁹ ⁊ loc⁹ agen
di post se offerũt. fides sine opib⁹ fm iaco
bum mortua ē. Propp̃ easdem quoq̃ cau
sas calicis eleuatio licet sanguis videri ñ
possit supflua nõ ē. Vtrũ aũt calix coop-
tus eleuari debeat. dicet in sequẽti p̃ticu-
la sup ꝟbo: q̃ p vobis. Et tam corpus q̃
calix cũ vtraq̃ manu eleuant̃ p̃ter maio
rẽ reuerẽtiaꝫ ⁊ securitatẽ. Et exinde strin
git pollices ⁊ indices p̃ut dicet sup ꝟbo
Vñ ⁊ memores: In eleuatiõe ãt vtriusq̃
squilla pulsat. nam ⁊ in veteri testamento
leuite tempe sacrificij tubas clangebãt ar
genteas: vt earũ sonitu p̃lus p̃monitus fo
ret ad adorandũ dñm p̃parat̃us. Et p̃p̃
causam eandẽ squilla pulsat. duꝫ corpus
christi ad infirmũ portat. Mula etiaꝫ ca-
pellã dñi pape baiulans squillã fert. ob re
uerentiam reliquiarũ quas portat. tũc eti
am cerei accẽdunt p̃p̃ cãm in scd̃a pte sb̃
ti. de acolito scriptam.

Septima ps canonis.

Simili modo
⁊c. Septima ps. Licet sb̃ vtra
q̃ specie sumat vtrũq̃. s. cor
pus ⁊ sanguis. vtraq̃ tm̃ species ꝓsecrat
⁊ neutra supfluit. vt ostẽdat q̃ xp̃us hu-
manã naturã totã assumpsit scꝫ corpus et
aiam vt totã redimeret. Panis em̃ refert
ad carnẽ ⁊ vinũ ad aiam. quia vinum san
guinem opat̃ in quo sedes ē aie. Vñ legi
tur in Leuitico. Alia carnis in sanguine ē
Moyses quoq̃ testat̃ q̃ caro p̃ corpore.
sanguis aũt offert̃ p̃ anima. quo circa pa
nis ⁊ vinũ in sacrificio offerunt̃. quod va
let ad tuitionẽ corpis ⁊ aie. ne si sub specie
panis sanguis sumat̃ cũ corpe. ⁊ sic sb̃ al-
tera tm̃ specie sumat̃ ad alteri⁹ tm̃ putet̃ p
tinere salutẽ. Et q̃uis sb̃ specie panis san-
guis sumat̃ cũ corpe. ⁊ sub specie vini su-
mat̃ corp⁹ cum sanguiue: tm̃ fm Innocẽ.
tertiũ. nec sanguis sub spẽ panis. nec cor-
pus sub specie vini bibit̃ aut comedit̃: qꝫ
sicut nec sanguis comedit̃ nec corp⁹ bibit̃
ita neutrũ sub specie panis bibit̃ aut sub
specie vini comedit̃. ⁊ si ꝓcessibile videat̃
q̃ corp⁹ bibẽdo ⁊ sanguis comedendo su
mat̃. Est ergo fm eũ modus sumẽdi car-
nem ⁊ sanguinẽ quo neutrũ manducatur
aut bibit̃. ⁊ ideo recte statuit̃ in canone q̃
corpus xp̃i sacerdos sine ei⁹ sanguine nõ
sumat. Vnde in quibusdã locis post sum-
ptionẽ corpis ⁊ sanguinis xp̃i. aliq̃d d̃ ip
so sanguie reꝑuat̃ in calice. ⁊ supinfundi-
tur vinũ purum. vt alij cõicantes inde su
mant. nõ em̃ esset decẽs tm̃ sanguinẽ con-
ficere. nec calix capax inueniret̃. Vtrũ au
tem p̃ cõtactũ sanguinis vinũ apositũ ef-
ficiat̃ sacr̃m. dicet̃ sup ꝟbo. h̃ est calix Se
quit̃. postq̃ cenatũ est ⁊c. Decimaquar-
ta luna p̃mi mẽsis ad vespam xp̃us fm le
gem tipicum pasca cum ap̃lis celebrauit.
de q̃ cũ dixisset Desiderio desideraui hoc
pasca mãducare vobiscuꝫ anteq̃ patiar.
cur h̃ diceret: statim oñdit. vt. s. veteri pa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf